

pielle indvendinger mod det fremsendte lovforslag, som de har haft til høring.

Det undrer os, og vi kan bebude, at når der åbnes for spørgsmål, vil vi tage dette notat fra ministeriet fra en ende af og bede om, at man besvarer de spørgsmål, man selv har gengivet fra de berørte spørgsmålsparter. Herunder vil jeg gerne bebude spørgsmål om betalingen. Det er kommet med i lovforslaget, at man vil kunne opkræve betaling fra statslige myndigheder, der arkiverer på papirbasis, for at give et incitament til at anvende elektronisk arkivering. Nu skal vi jo passe på, at vi ikke bruger arkivloven til at føre IT-politik med, som et ministerium tidligere har indvendt.

Vi skal også passe på, at vi ikke pålægger andre myndigheder unødige omkostninger og skaber unødigt bureaukrati for os selv. Endelig skal vi passe på, at vi ikke gør os selv historieløse i den periode, der måtte gå fra betalings-systemets indførelse og til IT-implementeringen er fuldt gennemført. Det ville være en beklagelig følge af at få en måske såre beskeden egenbetaling ind på at arkivere på papir, hvilket i øvrigt er lovpligtigt.

Vi erkender et behov for denne revision, og vi tilsiger en velvillig behandling. Men det må få en langsom gang, for personoplysningsloven skal først på plads, og vi undrer os altså såre over den valgte procedure.

Brian Mikkelsen (KF):

Som vi nævnte allerede første gang, lovforslaget blev fremsat, finder vi det fra konservativ side naturligt, at loven på trods af den seneste revision i 1997 skal revideres igen. Vi lever jo i et dynamisk samfund, hvor specielt den teknologiske udvikling gør, at der løbende er behov for at drøfte offentlighedens adgang til statens arkiver.

Vi har et fromt håb om, at det nu lykkes at få lavet en ajourført arkivlov, som selvfølgelig parallelt skal følge de drøftelser, der foregår i registerlovdokumentationerne og personregisterlovdokumentationerne.

Men der er to væsentlige ting, vi skal tage hensyn til under revision af loven. For det første hensynet til åbenhed i forvaltningen, som jo er væsentlig i et demokratisk samfund som vores, og for det andet hensynet til beskyttelse af personhenførbare oplysninger. Det kan være to modsatrettede oplysninger og hensyn. Balancegangen kan da også være svær, men man skal hele tiden have for øje, at det skal lykkes at fin-

de en fornuftig balance mellem de to hensyn, og det synes vi, når vi læser det igennem, at man har fundet i arkivloven.

Det fremgår af lovforslaget, at der overvejen- de er tale om en tilpasning til personoplysningsloven. Det følger vi også tæt gennem vores ordfører på området, men fra konservativ side mener vi også, at det er vigtigt at holde sig for øje, at vi her har at gøre med borgernes retssikkerhed. Der skal etableret nogle helt klare retningslinjer, og generelt mener vi, at den enkelte borger selv skal bestemme, om personlige data skal opbevares på længere sigt. Konkret vil vi foreslå følgende:

For det første: Såfremt en person ønsker, at personlige data i et elektronisk register skal slettes, skal disse data ikke kunne overføres til Rigsarkivet. For det andet: Medmindre en person skriftligt giver tilladelse til, at egne lægelige data skal overføres til Rigsarkivet, skal sådanne data tilintetgøres. Sidst, men ikke mindst, mener vi, at ægtefæller og livsarvinger skal have råderet over afdødes data og således skal kunne kræve afdødes data enten udleveret, destrueret, henlagt i Rigsarkivet eller ikke henlagt i Rigsarkivet. Det er vigtigt at holde sig for øje, at personlige data tilhører det enkelte individ og ikke staten. Derfor er det af stor betydning, at enhver borger har mulighed for at tilkendegive, om personlige data skal opbevares eller ej. Og det skal respekteres, særlig i dagens samfund hvor udvikling på IT-området kan tage pusten fra enhver, og hvor arkiverne ikke nødvendigvis er så sikre som i tidligere tider.

Afslutningsvis er vi altså som udgangspunkt positive over for lovforslaget, men vi mener, der er behov for et grundigt og konstruktivt udvalgsarbejde, hvor borgernes retssikkerhed er tungen på vægtskålen.

Ole Sohn (SF):

Med lovforslaget her sker der en sidestilling mellem papirarkivalier og elektroniske arkivalier. Tidligere har det været sådan, at bevaring af arkivalier, der er omfattet af lov om offentlige myndigheders register, som hovedregel krævede et samtykke fra Registertilsynet. Efter de nye regler vil de blive omfattet af de almindelige regler for aflevering, bevaring og kassation af offentlige arkivalier. Til gengæld skal et nyt Datatilsyn inddrages ved fastsættelsen af generelle regler om offentlige arkivers behandling af personoplysninger, herunder også vedrørende til-